

[Nør Christensen]

I øvrigt skal jeg sige, at der er noget, der hedder den kriminelle lavalder, og det bringer mig ind på specielt de 12-15-årige, altså dem, der ligger under den kriminelle lavalder. Jeg kan allerede nu bebude over for Folketinget, at Centrum-Demokraterne i samlingen 1989-90 agter at fremsætte et lovforslag, hvis flertallet i øvrigt ikke kan samle sig sammen til det, hvor vi vil have gjort den kriminelle lavalder, skal vi kalde det mere flydende. For det kan ikke være rigtigt, at man har en grænse på 15 år og altså siger, at den, der er 15 år og har gjort sådan og sådan, kan straffes, men den, der er 14 år, 11 måneder og 29 dage, sker der ingenting.

Der er naturligvis også hos unge mennesker forskellig modenhedsgrad. Og hvis man er så moden som 13-årig, at man kan stjæle op til 150 biler, må man bestemt også kunne idømmes en sanktion.

Lad mig skynde mig, inden jeg får venstrefløjens hængende på nakken, at sige: Vi ønsker ikke fra CD's side middelalderlige tilstande med fængselsceller, hvor fugten driver ned ad væggene og den slags ting, men vi vil have sanktioner. Det skal være sådan, at man ved, at det, man gør, koster noget. Det gælder også for så vidt angår ballademagere, hærværksfolk og drukkenbolte, og hvad der i øvrigt færdes rundt på gader og stræder. Der sker ikke noget ved, at vi gør, som hr. Ole Espersens partifæller gør i Sverige, hvor man nemlig har mulighed for at tilbageholde unge mennesker i en lidt længere periode, end vi kan. Det ville være aldeles fortrinligt, hvis vi kunne få svenske tilstande på i hvert fald bare det ene område. Der er nok af andre områder, vi kunne have lyst til at se en hel del bort fra. Men det er jo hr. Ole Espersens partifæller, og jeg går da også ud fra, at hr. Ole Espersen på den baggrund vil kunne være enig i, at det kan være meget nyttigt, at man kan få lejlighed til, som det hedder populært i folkesmunde, at komme lidt til afsvaling.

Vi vil også gerne være med til at se på ændrede straffeformer. Det ville måske være en god idé, om man i første omgang, når man har en førstegangskriminel, specielt en ung, »inviterer« på et weekendophold eller bruger en række af de nedlagte kaserner, vi har rundt omkring, til seminarer – den debat skal vi vel ikke have igen – hvor man sætter nogle mennesker, som har forstand på det, til at forklare unge mennesker, at det er en gal vej, de er inde på.

For forældrene har jo allerede på det tidspunkt svigtet, og der synes ikke at være store tegn på, at forældrene igen vil kunne påvirke det unge menneske i den rigtige retning. Her er det det offentliges opgave at gå ind og forklare, at det, der skal til, er en konsekvent holdning, og det skal man forklare det unge menneske i et sprog, det kan forstå.

Hvis der er tale om planlagt vold, tyveri og hærværk, er det muligt, at vi skal sætte ind med endnu kraftigere sanktioner. Dette set i forhold til det spontane, som hr. Carsten Andersen fra SF var inde på. For der kan være mange grunde til, at der sker en eller anden spontan handling; det kan skyldes forskellige omstændigheder, som jeg ikke skal begynde at nævne her. Men dette, at det er planlagt, altså at man har siddet og tilrettelagt det hjemme på sit værelse over en kasse guldøller, eller hvad det nu er, mener vi betyder, at så er der ingen kære mor, så skal man kunne sætte ind med en ganske alvorlig sanktion, således at de unge mennesker bliver klar over, at vi interesserer os for, hvad de går og laver.

Vi kan naturligvis ikke, som jeg sagde før, acceptere disse stribevis af tiltalefracfald. Det har taget et omfang i enkeltsager, som efter vores opfattelse er helt grotesk. Og det rammer mange familier rundt omkring. Hver eneste gang, der stjæles en bil eller en cykel, er der en familie eller et barn, der bliver ulykkeligt.

Det er ikke en statistisk debat – jeg har med vilje undgået at nævne flere tal, end det er nødvendigt – for jeg mener, at den debat, vi skal have, er en debat om grundholdningen til, hvordan vi ønsker, sanktionerne skal være fremover.

I øvrigt skal jeg sige til hr. Ole Espersen, at vi da godt kan tage en statistisk debat. Det vil selvfølgelig kræve, at vi forbereder os noget længere, men det er en kendsgerning, kan jeg sige til hr. Ole Espersen og naturligvis også til SF, at antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser for længst har passeret den halve million, men hvad der blev sagt, da jeg for 4-5 år siden meddelte Folketinget, at det var min opfattelse, at det ville gå i den retning, kan man gå tilbage i annalerne og se; desværre fik jeg ret.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Nu har hr. Nør Christensen gentagne gange